

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Nilo. 160.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Νείλω ρξ.

Nilo. 160.

Πολλάκις εθαύμασα, τῆς τὴν τὸ θεῶ μακροθυμίαν, ἐφόδιον ποιημένων κακίας, διὸν γὰρ ποσάτης χρηστότητος πολιτευομένων, τὴν κακίαν μὴ αὐξέσθαι, ἀλλ' ἐλεῖς καὶ σὺ γήραμιν τυχόντας, τὴν εὐεργεσίαν ἀδουιδύους, κακίας μὲν ἀπέχεσθαι ἀρετῆς δ' ἀντιχεσθαι, οἱ δὲ πολυῶσιν ἀτόλμητα ἴσασαν οὐδ' ὡς οὐ Διὰ φέξονται τὴν δικήν. τὸ γὰρ θεῶν λόγιον βοᾷ, αὐτὸς γὰρ σποδύσῃ ἐκείτω καὶ τὰ ἔργα αὐτῶ.

Sæpenumero eos miratus sum, qui Dei lenitatem in vitij occasionem vertunt. Nā pro eo atque oportebat eos, tāta benignitate vigente, vitium minimè adaugere, verum, posteaquàm misericordiam & veniā consecuti essent, huiusmodi beneficio commoueri, atque à vitio quidem abstineri, virtutem autem amplexari, ipsi contra nefaria quoque scelera perpetrare minimè dubitat. Sciant igitur illi, se pœnam haudquaquam vitaturos. Clamat enim diuinum oraculum, Ipse reddet vnique iuxta opera sua.

Ἀφρασίῳ πρεσβυτέρῳ. ρξα.

Aphrasio Presbytero. 161.

Εἰ καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλαι παρῆς εἶμα καὶ σάρκα, ἀλλ' οὐκ ἔστι τῆς παλαιόντων παρῆς εἶμα καὶ σάρκα, διδάκτεον τῆς νόμου τῆς ἀθλητικῆς, ὡς παρ οὐδ' ἐκείνοι ἔμνον σποδύσάμενοι, ἀρχὴ γὰρ τῆ ἀγωνίσασθαι τὸ σποδύσασθαι, ἀλλὰ καὶ σποκειράμενοι τὴν κόμην, καὶ ἀλεψάμενοι ἐλαιῶν, ἢ μίτη λαφύσειν ταῖς θελίξιν, ἀλλὰ καὶ ἐλαιῶν τῆς ἀπιδύσασθαι ἀφ' ἧς ἐλαῖς τῆ ἀπιδύσασθαι χεῖρας. ἔπας καὶ ἡμεῖς, εἴγε φεφανίται γενέσθαι ποδύμενοι, σποδύσάμενοι τὸν παλαιὸν ἀνθρώπον σὺν ταῖς ἀρεταῖς αὐτῶ, καὶ τὸ ἐξωθεν σποκειράμενοι καὶ εἰς ἐλεημοσύνας κατανάλασαιτες, γυμνοὶ πάσις φροντίδος, καὶ ἀχίτωνες εἰς τὸ σταδίον τῆς ἀρετῆς ἀναβῶμεν, τὰ περὶ ψυχῆς ὀλύμπια ἀγωνισάμενοι. εἰ δὲ μηδὲν πούτων δρώντες, νομιζοίμεν καὶ ἀγωνίζεσθαι, καὶ ἐναβρωόμεθα ὅτι τῶ, ἀρῶτον μὲν κἀνταῦθα παρὰ τῆς ἐχεφρόνων γελασθόμεθα. ἐπειτα δὲ κακῶς ἐισόμεθα, ὅτι ἐαυτοὺς παρελογισάμεθα, ὅταν μὴ μόνον ἀπεφάνηται, ἀλλὰ καὶ δίκαις ὑφῆγοντες ἀπαλώμεθα.

Et si nobis aduersus carnem & sanguinem colluctatio non est, at ab his tamen qui aduersus carnem & sanguinem luctatur, palæstræ leges edocendæ sunt. Quæ admodum igitur illi non modò exutis vestibus (certandi enim principium est vestes deponere) verum etiam detonsa coma, corporèque oleo delibuto (vt nec crinibus prehendentur, ac per oleum lubricas aduersarij manus reddant) ita demum in certamen progrediuntur: ad eundem nos quoque modum, si coronam referre cupimus exuto veteri homine vnà cum ipsius actionibus, præcisisque atque in eleemosynas inlumpris rebus externis, omni cura nudi, ac vestitu carentes, ad virtutis stadium ascendamus, vt Olympicum de anima certamen obeamus. Quod si nihil horum facientes, certare nobis videamur, atque hoc nomine gloriemur, primùm quidem hîc quoque a prudentibus viris ridebimur: postea autem illic etiam certò comperiemus, nos à nobisipfis delufos ac circumscriptos fuisse: cum videlicet, non modò coronæ expertes erimus, verum etiã ad luendas pœnas abducemur

Aa ij